

מ"י 32840/04/14 - מדינת ישראל נגד סלים חילף

בית משפט השלום בטבריה
בפני כב' השופט ניר מישורי לב טוב
מ"י 32840-04-14 חקירות טבריה נ' חילף
23 אפריל 2014

בעניין:

המבקשת

מדינת ישראל

נגד

החשוד

סלים חילף

נוכחים:

מטעם המבקשת: רס"מ איתמר סורק

מטעם החשוד: הובא

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בפני בקשה למעצר החשוד על פי הצהרת תובע שהוגשה היום על ידי פרקליטות מחוז צפון.
2. בהצהרת התובע נטען כי קיימות ראיות לכאורה כנגד החשוד לביצוע מגוון עבירות מירמה לרבות קשירת קשר לפשע, זיוף, שימוש במסמך מזויף ועוד. כמו כן נטען בהצהרת התובע כי קיימת עילה למעצרו של החשוד עד תום ההליכים כנגדם וזאת על פי הלכת רוסלן - תחכום, היקף מירמה נרחב. בהתאם לכך התבקש בית המשפט להאריך את מעצר החשוד ב 5 ימים נוספים לצורך הגשת כתב אישום ובקשה למעצרו עד תום ההליכים.
3. במסגרת הדיון בבקשת המשטרה להאריך מעצר החשוד בהתאם להצהרת התובע הוצג בפני חומר חקירה רב שכלל תיקים וקלסרים רבים של חומרי חקירה שנאספו על ידי צוות החקירה. עוד אציין כי נחשפתי לחלק נכבד מחומר החקירה בעת שהוריתי על הארכת מעצרו הקודמת של החשוד שבפני ב 10 ימים נוספים במסגרתם קודמה החקירה והובאה אל סופה כפי שעולה מהצהרת התובע.

4. החשוד הביע בפני את חוסר רצונו בייצוג למרות כוונתי למנות לו סניגור ציבורי לצורך הדיון היום והשתכנעתי, לאחר שבית המשפט הסביר לחשוד כי מינוי זה נועד להבטחת זכויותיו, כי החשוד עומד על דעתו לייצג עצמו בדיון היום וכי לא ישתף פעולה עם סניגור ציבורי באם ימונה לו כזה על ידי בית המשפט.

5. החשוד אשר קיבל לידי את הצהרת התובע מסר בפני כי מסכים לבקשת המשטרה למעצרו לתקופה של 5 ימים נוספים וזאת בהתאם להצהרת התובע.

6. לאור העובדה כי החשוד אינו מיוצג לא הסתפקתי בהסכמתו ובדקתי הצהרת התובע ובאופן תמציתי גם את חומר החקירה שהונח בפני.

7. סעיף 17(ד) לחוק המעצרים קובע כדלקמן:

"מעצר לפני הגשת כתב אישום

(ד) נעצר אדם וחקירתו נסתיימה, ישוחרר מהמעצר, ואולם אם הצהיר תובע כי עומדים להגיש כתב אישום נגדו ושוכנע בית המשפט, כי יש עילה לכאורה לבקש את מעצרו עד תום ההליכים, רשאי שופט להאריך את המעצר, מטעם זה, לתקופה שלא תעלה על 5 ימים, בכפוף להוראות סעיף קטן (ב)."

בית המשפט העליון עמד במספר רב של החלטות על הרף הראייתי ורף המסוכנות שעל התביעה להרים בבואה לבקש מבית המשפט הארכת מעצר על פי סעיף 17(ד) לחוק המעצרים ויפים לענייננו דברי כב' השופט עמית בבש"פ 1270/14 מיום 20/3/14:

"בבש"פ מדינת ישראל נ' בדווי, פ"ד נד(4) 794 (2000) (להלן: עניין בדווי) ובעניין אלטויל נקבע כי על התובע להצהיר על בסיס בדיקה אישית של חומר הראיות כי יש מקום לכאורה להגיש בתיק כתב אישום ולבקש מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים (ראו: הנחיה מס' 5.1 "נוסח הצהרת תובע לפי סעיף 17(ד) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996", הפנייה בעניין אלטויל, פסקה 21). כלומר, כדי לעמוד בדרישה שנקבעה בפסיקה על הרשות החוקרת לאסוף חומר ראיות שעל בסיסו יוכל התובע להצהיר כי קיימת לכאורה עילה למעצר עד תום ההליכים וכי "טיבו הצפוי של כתב אישום כזה מניח הסתברות גבוהה לצורך במעצר עד תום ההליכים" (שם, בפסקה 12). כך, נפסק כי בית המשפט יורה על מעצר ביניים רק מקום "שבו פרשה בפניו התביעה, ולו באופן כללי, את התשתית הראייתית העיקרית על בסיסה יתבקש בהמשך המעצר עד תום ההליכים" (בש"פ 6829/07 מדינת ישראל נ' פרנקל, [פורסם בנבו] פסקה 5 (9.8.2007))."

ממעשיו לכאורה של החשוד קמה עילת מסוכנות הנובעת ממעשיו, גם לאורה של הלכת רוסלן פרנקל.

ממארג הראיות עולה לכאורה כי החשוד פעל באופן מתוכנן, תוך שיתוף פעולה בין מספר חשודים לביצוע מספר

עבירות ובהיקף מירמה נרחב המגיע כדי מליוני שקלים.

מעיון בחומר החקירה עולה כי החשוד נחקר ועומת לאחרונה עם חומר הראיות הרב שהצטבר כנגדו בגין חשד לביצוע עבירות זיוף ועבירות מירמה נוספות וחומר הראיות אף מתחזק משמעותית הן מממצאי החיפוש שבוצע במחשבו והן עדויות שותפים וטביעות האצבע שנמצאו ע"ג אחד השיקים המזוייפים שהופצו.

לאור היקפי חומר הראיות המשמעותיים והעובדה כי חשוד זה הינו החשוד הדומיננטי בפרשייה בגינה כבר הוגשו שני כתבי אישום סבורני כי יש מקום להיעתר לבקשת המשטרה וזאת אף אם נתעלם מההסכמה אותה מסר החשוד בפני.

אני מורה על מעצרו של המשיב בהתאם להצהרת התובע עד ליום 28/4/14 שעה 12:00

קצין משטרה, ממונה בתחנה, רשאי לשחרר את החשוד במועד מוקדם יותר באם הסתיימה חקירתו.

זכות ערר לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום כ"ג ניסן תשע"ד, 23/04/2014 במעמד הנוכחים.

ניר מישורי לב טוב, שופט